

عنوان مقاله:

مصرف مواد در کودکان خیابانی شهر تهران: ارزیابی سریع وضعیت

محل انتشار:

مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دوره 12، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

معصومه دژمان - MD, Ph.D. Assistant Professor, Social Determinants of Health Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

مروثه وامقی - Ph.D. Psychiatrist, Social welfare management Research Center and Social determinants of health Research center, University of Social Health and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

فاطمه دژمان - BSc. Clinical Psychology student, Tehran University, Tehran, Iran

پیام روشنفکر - Ph.D. student, Social Determinants of Health Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

حسن رفیعی - Ph.D. Psychiatrist, Social Determinants of Health Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

آمنه ستاره فروزان - Ph.D. Psychiatrist, Social Determinants of Health Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

مجید رضازاده - MD. Director of preventing development center, State welfare organization of Iran, Tehran, Iran

پرپسا فاضلی - MSc. Expert of prevention development committee, State welfare organization of Iran, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کودکانی که در خیابان کار و زندگی می کنند از جمله گروه های در معرض خطر ابتلا به ایدز در سراسر جهان هستند. جمعیت قابل توجه کودکان خیابانی و ضعف برنامه های موجود برای این گروه از تهدیدهای وضعیت ایدز در ایران به شمار می رود. در این مقاله وضعیت مصرف مواد در کودکان خیابانی بررسی شده است. روش کار: این مقاله بخشی از پژوهشی گسترده تر از نوع ارزیابی سریع و پاسخ (RAR) در خصوص کودکان خیابانی می باشد که طی سال ۹۲-۱۳۹۱ در شهر تهران انجام گرفت. داده های پژوهش با استفاده از پرسشنامه و به شیوه پرسشگری از ۲۸۹ کودک خیابانی که به روش نمونه گیری مبتنی بر زمان و مکان انتخاب شدند جمع آوری شده است. نتایج: نتایج این مطالعه نشان داد که از مجموع کودکان خیابانی ۶/۲۵٪ سابقه مصرف سیگار و/یا مواد مخدر و/یا الکل داشته اند. بیشتر این مصرف کنندگان پسر و در رده سنی ۱۸-۱۵ سال بوده اند. شیوع مصرف سیگار و/یا قلیان در شش ماه قبل از مطالعه در کل کودکان ۱/۱۲٪، الکل و یا مشروب ۱٪، مصرف مواد مخدر ۹/۶٪ بوده است. طبق یافته های این مطالعه مصرف الکل و مواد مخدر رابطه معناداری با سن، نوع کار و سابقه ترک خانه دارد. بیشترین فراوانی دلیل مصرف مواد در کودکان مربوط به کنجکاو (۶/۵۶٪) و در مراتب بعدی لذت (۶/۳۹٪)، تفریح (۸/۳۵٪) بوده است. نتیجه گیری: با توجه به بالا بودن معنی داری رابطه مصرف مواد مخدر با مصرف سیگار، الکل، جنسیت، سن، و ترک خانه توصیه می شود برنامه های پیشگیری از مصرف مواد، از سنین پایین تر برای همه کودکان با تاکید بیشتری در مورد پسران آغاز گردد. همچنین مداخلات خانواده ها از نوع نارائان (برای مصرف مواد) و الائان (برای مصرف الکل) و تلاش برای بهبود شرایط زندگی کودکان به منظور پیشگیری از ترک خانه راهبرد اصلی برای کاهش مصرف مواد خواهد بود.

کلمات کلیدی:

HIV, Rapid assessment and response, Street children, Drug abuse, اچ آی وی، ارزیابی سریع پاسخ، کودکان خیابانی، مصرف مواد مخدر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

